

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.IV.21.435/2010/6.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. László Áron Márk ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a dr. Lantos Judit ügyvéd által képviselt ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy lajstromozását elrendelő határozatának megváltoztatása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 1.Pk.24.229/2008. szám alatt megindult és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.080/2010/7. számú jogerős végzésével befejezett ügyében a kérelmező által 25. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: MSZH) határozatával elrendelte a „...” színes ábrás megjelölés lajstromozását a 39. osztályba tartozó szállítás, áruk csomagolása és utazásszervezés szolgáltatásokra. A védjegy Budapest térképének kék színű kontúrral megrajzolt ábrájából áll, amelyben a „...” és „...” szavak, valamint két telefonszám látható. A védjegybejelentési eljárásban felszólalással élő kérelmező az MSZH határozata ellen megváltoztatási kérelmet terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság végzésével a hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést elutasította. A végzés indokolása szerint a 2007. szeptember 24-i védjegybejelentés időpontjához képest a megjelölés korábbi „jogszerű” használója a 2006. december 12-én

megalakult kérelmezői cég volt. A kérelmező 2007. nyarától kezdődően az addig használt logót megváltoztatta. A megjelölésben a térkép kontúrja feketére, alapszíne élénk sárgára változott, a „...” szó fekete színnel, a „...” szó a térképen keresztbe futó sávon belül fehér nyomtatott betűkkel, a telefonszám pedig az ábrán kívül futó sávon jelenik meg. Az új megjelölést a kérelmező azóta is folyamatosan használja. Ez a körülmény azonban a megjelölés korábbról fogva történő használatának tényén nem változtat, mert a megjelölés megkülönböztető képességgel rendelkező, domináns elemei megmaradtak. Az ellenérdekű félnek ugyanakkor a védjegybejelentés időpontjában saját jogú, korábbi megjelölés használata nem volt. Ezért a megjelölés a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. tv. (Vt.) 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban.

Az ellenérdekű fél fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította. A másodfokú végzés indokolása szerint a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása szempontjából csupán annak vizsgálata szükséges, hogy az elsőbbség időpontjában volt-e más olyan személy, aki a megjelölést belföldön ténylegesen használta és akinek a hozzájárulása nélkül a megjelölés használata jogszabályba ütközne. Ezért közömbös, hogy a bejelentő (az ellenérdekű fél) korábban alkalmazta-e a megjelölést. A korábbról fogva használt megjelölésnek azonban azonosnak kell lennie a bejelentett megjelöléssel, a tényleges használat tényének pedig a bejelentéskor is fenn kell állnia. A kérelmező 2006. decemberi megalakulásától kezdődően, másik két érintett .. társasággal együtt, 2007. nyaráig használta személyszállítási szolgáltatásához a fehér-kék-szürke színű, ábrával kombinált „...” megjelölést, amely teljesen azonos volt a tárgyi védjegybejelentésben szereplő színes, ábrás megjelöléssel. A kérelmező azonban 2007. nyarától kezdődően a korábbi logó helyett az új, sárga-fekete színű ábrás megjelölést használja. A védjegybejelentés időpontjában tehát a kérelmező ténylegesen már nem a lajstromozni kért megjelölést, hanem attól eltérő grafikájú logót alkalmazott. Ezért a bejelentett megjelöléstől eltérő használat nem lehet akadálya a védjegyoltalomnak. Erre tekintettel nem volt a kérelmező javára értékelhető, hogy korábban azonos megjelölést használt. Miután a bejelentés időpontjában nem volt megállapítható a kérelmező azonos megjelölésre vonatkozó korábbi használata, a másodfokú bíróság a törvényi tényállás további feltételét, a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használat jogszabályba ütköző voltát már nem vizsgálta.

A jogerős végzés ellen, jogszabálysértésre hivatkozással a kérelmező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, tartalmilag annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérve. Felülvizsgálati álláspontja szerint tévedett

a másodfokú bíróság, amikor a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása során a korábbtól fogva használt és a bejelentett megjelölés teljes azonosságát követelte meg. Ez az álláspontja egyrészt a szóban forgó kizáró ok alkalmazása szempontjából irányadó versenyjogi normával, másrészt a közösségi jogszabályokkal, illetve a közösségi joggyakorlattal is ellentétes. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. tv. (Tpv.) 6. §-a értelmében ugyanis a korábbi, nem lajstromozott védjegy jogosultja nem csak a korábbi megjelöléssel azonos, hanem az azzal összetéveszthető megjelölések használatát is tiltja. Az adott esetben a védjegybejelentés időpontjában általa használt megjelölés és a védjegybejelentés tárgyát képező megjelölés összetéveszthetősége pedig megállapítható. Tévesen állapította meg a jogerős végzés azt is, hogy a 2007. nyarán történt logóváltás miatt a korábbi megjelölés használat a védjegybejelentés időpontjában a tényleges használat fogalmának nem felelt meg. A nem lajstromozott védjegy versenyjogi oltalma hosszabb időn át megszerzett ismertségen alapul, így a fogyasztók túlnyomó többsége a használat megszűnését követően is még ismeri a megjelölést. A kék-fehér logót a több, mint húsz éves használattal megszerzett ismertsége miatt, a használatnak a védjegybejelentést megelőzően négy hónappal történő abbahagyása ellenére is megillette a versenyjogi oltalom, ezért lajstromozási akadályt képez.

Az ellenérdekű fél a jogerős végzés hatályában való fenntartását kérte. Érvelése szerint a Vt. szabályai egyértelműen rendelkeznek arról, hogy mely esetekben van jogi relevanciája az összetéveszthetőségnek. A Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés pedig tudatos jogszabályi szövegezés eredményeként zárja ki az összetéveszthetőségig hasonló korábbi megjelölések vonatkozásában az igényérvényesítési lehetőséget. A kérelmező a védjegy szerinti megjelölés alkalmazásáról végleges szándékkal, szabad üzleti döntésével mondott le, ezért részére a lajstromozás nélküli használattal megszerzett oltalom érvényesítése védjegyjogilag indokolatlan.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet más lajstromozás nélkül korábbtól fogva ténylegesen használ belföldön, ha a megjelölésnek a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne.

A fenti rendelkezés értelmében - egyéb feltételek mellett - az a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, amelyet más lajstromozás nélkül korábbtól fogva ténylegesen használ belföldön. A jogszabály szövegének nyelvtani és rendszertani értelmezéséből is

az következik, hogy csak a lajstromozni kért megjelöléssel azonos korábbtól fogva használt megjelölés képezhet lajstromozási akadályt. Osztotta a Legfelsőbb Bíróság az ellenérdekű félnek azt az érvelését, hogy ahol a Vt. a megjelölések összetéveszthetőségének is jelentőséget tulajdonít, azt egyértelműen kifejezésre juttatja. A szóban forgó rendelkezés azonban nem értelmezhető úgy, hogy a bejelentett megjelöléshez hasonló korábbi megjelölés használat is szolgálhat az igényérvényesítés alapjául. A téves felülvizsgálati állásponttal szemben annak elvi lehetősége, hogy a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának további feltétele szerint a megjelölésnek a - korábbi használó hozzájárulása nélkül történő - használata jogszabályba, adott esetben a Tpv. 6. §-ába ütközne, ugyancsak nem ad alapot az olyan értelmezésre, hogy a védjegy oltalmát a bejelentett megjelöléshez az összetéveszthetőségig hasonló megjelölés korábbtól fogva történő használata is kizárja. A jellegbitorlás ugyanis nem csak az összetéveszthető, hanem az azonos megjelölés jogosulatlan használatával is megvalósulhat. Ezért a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a lajstromozni kért megjelölést és a kérelmezői megjelölést a hasonlóság miatt a szolgáltatást igénybe vevők elvileg összetéveszthetik-e. Így jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős végzés, hogy a védjegybejelentés időpontjában a kérelmezőnek a lajstromozni kért megjelöléstől eltérő megjelölés használata nem lehet akadálya a védjegyoltalomnak.

Helytállóan állapította meg a jogerős végzés azt is, hogy csak a bejelentés időpontjában is fennálló azonos megjelölés használat zárja ki az oltalmat, amely az adott esetben nem volt megállapítható. A nem vitás tényállás szerint a kérelmező saját üzletpolitikai döntése volt a logó megváltoztatása, és a bejelentést megelőzően négy hónappal a - lajstromozni kért megjelöléssel kétségtelenül azonos - logó használatával véglegesen felhagyott. A kérelmezőnek a megjelölés bejelentés időpontjában is fennálló ismertségére vonatkozó érvelése pedig irreleváns.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős végzést a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta, és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte az eredménytelen felülvizsgálattal élő kérelmezőt az ellenérdekű fél jogi képviselőjével felmerült, és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2010. november 17.

*Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna sk.
előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. bíró*

Vné

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő